

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at gøre et Par formelle Indvendinger imod det af det ærede Medlem Hr. Bindlev forelagte Lovforslag. I § 1 staar der, at „Opførelse af Bygninger til Brug for Statsradiofonien besluttes ved Lov“. Er dette ikke for vidtgaaende at foreslaa, at Opførelsen af en hvilken som helst Bygning, stor eller lille, til Brug for Statsradiofonien skal besluttes ved Lov. Det maatte formentlig være tilstrækkeligt i Lovforslaget at optage den Bygning, der sigtes paa, nemlig det nye Radiohus. I § 2 staar der, at Forslag til Revision af Loven om Radiospredning skal forelægges i Rigsdagssamlingen 1936—37. Jeg ser godt, at det ærede Medlem i sin Forelæggelsestale nævner dette som en Hensynsfuldhed over for Administration og Ministre, for at det ikke skal blive Hastværksarbejde, som det ærede Medlem siger. Men hvis nu Ministeren føler Trang til at fremsætte et Revisionsforslag allerede før dette Aar, hvorfor skal han da vente til 1936—37? Lovforslaget maatte formentlig ogsaa tjene det ærede Medlems Formaal, om der havde været brugt den sædvanlige Vending: senest i 1936—37. Det var altsaa kun nogle formelle Bemærkninger. Derefter vender jeg mig til Realiteterne.

Det ærede Medlem har stillet sit Forslags § 1, jfr. hans Forelæggelsestale, fordi det synes Forslagsstillerne rimeligt, at en saa betydelig kapitalmæssig Disposition som den, der her er Tale om ved det paa-tænkte nye Radiohus, ikke gennemføres alene af Radoraad og Minister. Men dette vil jo, som jeg havde Lejlighed til at oplyse forleden under Finanslovens anden Behandling, heller ikke ske. Den nye Radiobygning bliver, naar den til sin Tid maatte ønskes opført, efter at alle de Undersøgelser og Prøvelser, som jeg nævnte forleden, er endt, og selv om dette Lovforslag ikke vedtages, forelagt for Rigsdagen igennem Rigsdagens to Finansudvalg, idet Tilslutning fra begge Finansudvalg er paakrævet, saa at Forholdet i den Henseende altsaa er lige saa betryggende for Oppositionspartierne, som hvis den skulde gennemføres ved en særlig Lov. Jeg maa derfor mene, at Forslagsstillerens Krav om, at ikke Radoraad og Minister alene gennemfører Radiohuset, vil ske Fyldest uden den her foreslaaede Lov, og jeg har den Tro, at denne Sag ligger lige saa godt i Finansudvalgene, som i Forvejen er Rigsdagens Udvalg for de Spørgsmaal, Bygning af Radiostationer, Størrelse af Licensafgift m. m., som ifølge Radioloven skal ske ved Rigsdagens Medvirkning.

Behandlingen i sin Tid af Støre-kassebygningen ved særlig Lov og i et særligt Rigsdagsudvalg kan formentlig heller ikke fremholdes som et efterlignelsesværdigt For-tilfælde, og naar det ærede Medlem i sin Forelæggelsestale den 12. December talte om, at Rigsdagen igennem dette Lovfor-slag ogsaa kunde faa Lejlighed til at tage sit Medansvar, ja, saa kan jeg ikke undlade at henvise det ærede Medlem til, at da jeg forleden under Finanslovens anden Be-handling ved Spørgsmaalet om Ansvar for Støre-kassen pegede paa, at Rigsdagen og herunder særlig Udvalgets Medlemmer ikke var helt uden Medansvar, og jeg selv som Medlem af Udvalget mente at maatte tage min beskedne Andel, afviste et æret Medlem tilhørende det ærede Medlems Parti ganske ethvert Medansvar for sit og Ud-valgets Vedkommende og hævdede, at det tekniske Ansvar maatte Administrationen bære, og Det konservative Partis Formand gav, hvis jeg ikke husker fejl, fra sin Plads det ærede Medlem Ret. Men hvad er det da, det ærede Medlem i sin Forelæggelsestale mener med, at Rigsdagen — nu citerer jeg det ærede Medlem — „kan faa Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med Planerne og sørge for at faa dem sagkyndig belyst, saaledes at ogsaa Rigsdagen kan tage sit Medansvar“? Var det ikke netop det, der skete ved Rigsdagens Behandling af Støre-kassen? Var det ikke netop den tekniske Side af Sagen, det drejede sig om, som det ærede Medlem ogsaa ønsker, at Rigsdagen nu skal have Lejlighed til at gøre sig bekendt med og tage sit Medansvar for?

Jeg kan ikke se rettere, end at Spørgs-maalet om Radiofonibygningen ved at fore-lægges for Rigsdagen gennem Rigsdagens Finansudvalg vil kunne faa en betryggende Behandling fra Rigsdagens Side; men jeg skal naturligvis ikke have noget imod, at Lovforslaget drøftes videre i et Udvalg.

Hvad § 2 angaar, ligger Forholdet utvivlsomt saaledes, at der i det kommende Aar maa ske visse Ændringer i Stats-radiofoniens Administration. Saavel Drifts-lederen som Radoraadets Formand, som har ledet Administrationen af Radiofonien fra dens Start og indtil nu, nærmer sig 70 Aars Alderen, og der maa utvivlsomt ved deres Afgang under Hensyn til det store Administrationsapparat, Radiofoniens Udvikling har nødvendiggjort, ske en Del Ændringer, som i sig selv vil medføre Æn-dringer i Radiofoniloven og derved bringe den frem her i Tinget. Men hvorfor skulde Ministeren ønske at binde sig til at komme med saadanne Ændringer i 1936—37, naar